

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP

2012. október • LVI. évfolyam • 634. szám

10.

- TESTVÉREM SZÜLETETT
- HALLOTTÁL ÁRPÁD POZSONYI DIADALÁRÓL?
- ELOLVASTAM, LERAJZOLOM

Régen, ha Picinke felnézett az égre, azt gondolta magában:

– Milyen nagy a világ! És milyen picinke vagyok én!

Azóta megszületett Málna.

Most, ha Picinke ránéz Málnára, azt gondolja magában:

– Milyen picinke az én húgocskám! És milyen nagy vagyok én!

(Döbrentey Ildikó: *Picinke, a nagytestvér*)

TÖRÖK SÁNDOR

Andris megérkezése

Részlet a *Kököszi és Bobojsza* című meseregényből

Andris aludt. Álmában néha megmozdult, nyújtózott, egy-egy picurka, nyikergő hangot adott, sőt el is mosolyodott. A bácsik és nénik is mind elmosolyodtak, hogy vajon egy ilyen pici gyerek ilyenkor álmában vajon mire emlékezik.

Amint Andris mocorogni kezdett, különös dolog történt. Persze nemigen vehette észre senki, de én elmondom.

A legelső délutáni szellővel megérkezett a két kis törpe, Kököjszi és Bobojsza. Piros nadrágban, vállra vetett, égszínkék kabátban, sárga csizmában, ezüst sarkantyúval a csizmáján lovagolt be Kököjszi, egy egészen pici gyöngyviráglevél volt a paripája. Bobojsza rúgatatott utána keményen, egy ficánkoló, tüzes kis pirosapri-

kán. Neki meg a nadrágja volt kék, zöld a kabátja, fényes fekete a csizmája. Mókuszörrel díszített kucsmája félrecsapva a fején. Nem látszott ebből semmi, de a vendégek mégis... elcsöndesedtek egy kicsit.

Néhányszor alá-föl ügetett a daliás törpe a bölcső körül... s akkor Andris egyszerre csak megmozdult, pislogott, és kerekre nyitotta a szemét.

Anyja föléje hajolt... Apja közeledett. Kököjszi most elvágtatott az ágy fölött... Gyöngyvirág lovának négy pici patája megcsiklandozta Anya arcát, és erre ő rámosolygott a kisfiára. Bobojsza meg ebben a percben Apa orra alá rúgatatott paprikapari-pájával. Apa erre a szeméhez nyúlt, mintha csak úgy véletlen lenne, s nagyot krákozott. Khm... khm...

FRANCSOVICS JUDIT

Kistestvérem született

Új király lett a háznak.
Tudnád, milyen jó Neki!
Tegnap jött, de már mindenki
csak az Ő kedvét lesi.

Ha ebédel, körbeállják,
lelkendeznek felette.
Határtalan a boldogság,
hogyha mindet megette!

Mikor egy hangosat szusszan,
a ház népe már szalad.
Kénye kedve szerint tesznek,
ellátatlan nem marad.

Anya fogja tanítgatni
majd a magyar szóra.
Apa pedig nevelgeti
minden szépre, jóra.

Én vigyázom most az álmát,
s közben arra gondolok:
Született egy kistestvérem!
Hát ez azért jó dolog!

EGYED EMESE

Altató

A nagy fényesség fáj neki.
A közvetlen zaj fáj neki.
Emberformája van neki.
Sírnyalója van neki.
Titokzatossággal teli.
Akaratossággal teli.
A nappal kérdéssel teli,
Az éj szorongással teli.
Az éj sírásra kell neki.
Folyton az anyja kell neki.
Talán a helyét nem leli.
Tejjel az éhét elveri.
Tán nem elég a tej neki.
Anyja hiába rengeti,
Apja hiába szól neki.
Aludj el, buba, bel-beli.
Megbékélése emberi.
Az álmodás jól áll neki.
A derűs arcot kedveli.
Varázsmondókám kedveli.
Énekelgetek, kedveli,
A négykézlábat kedveli,
Az epreskertet kedveli.
Lovasszekér? Tetszik neki.
Beli, bubám,
beli, beli.

BAK SÁRA rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Vihar

Lakik egy szarvas az égen.
Előjön, ha nagyon nézem.
Jobbról a kémény vigyázza,
balról az almafa ága.

Úszik az égen egy ablak.
Mögötte morcosok laknak.
Morognak felhőnek, szélnek.
Szikrázó szemüktől félek.

Tűzmadár, vízmadár szárnyal,
teli az ég suhogással,
teli a táj csepegéssel,
bátorság, csak te ne vész el!

DONKÓ LÁSZLÓ

Őszi zápor

Kerek a Hold, majd elgurul,
Derül felül, borul alul,
Záporfelhők összebújnak,
Víg a kedve nádi lúdnak.

Borzong a víz a tó színén,
Benne ezüst az őszi fény,
Zöld a gyík, kék pityke rajta,
Nő az árnyék, eltakarja.

Körgátja közt lötyböl a tó,
Szél zúg, ladikot ringató,
Áztatja bő őszi zápor –
Csak az ingem meg ne ázzon!

FÜZESI MAGDA

Bodorka

Éjfél tájban bodorodott,
hold tükrében tollászkodott,
nyújtózkodott, kerekedett
Bodorka, a felhőgyerek.

Unatkozott, ásítózott,
társak után áhítózott,
mígnem aztán másnap éjjel
találkozott a vén széllel.

Szólt az öreg: – Indulj nyomban,
nézz körül az emberhonban!

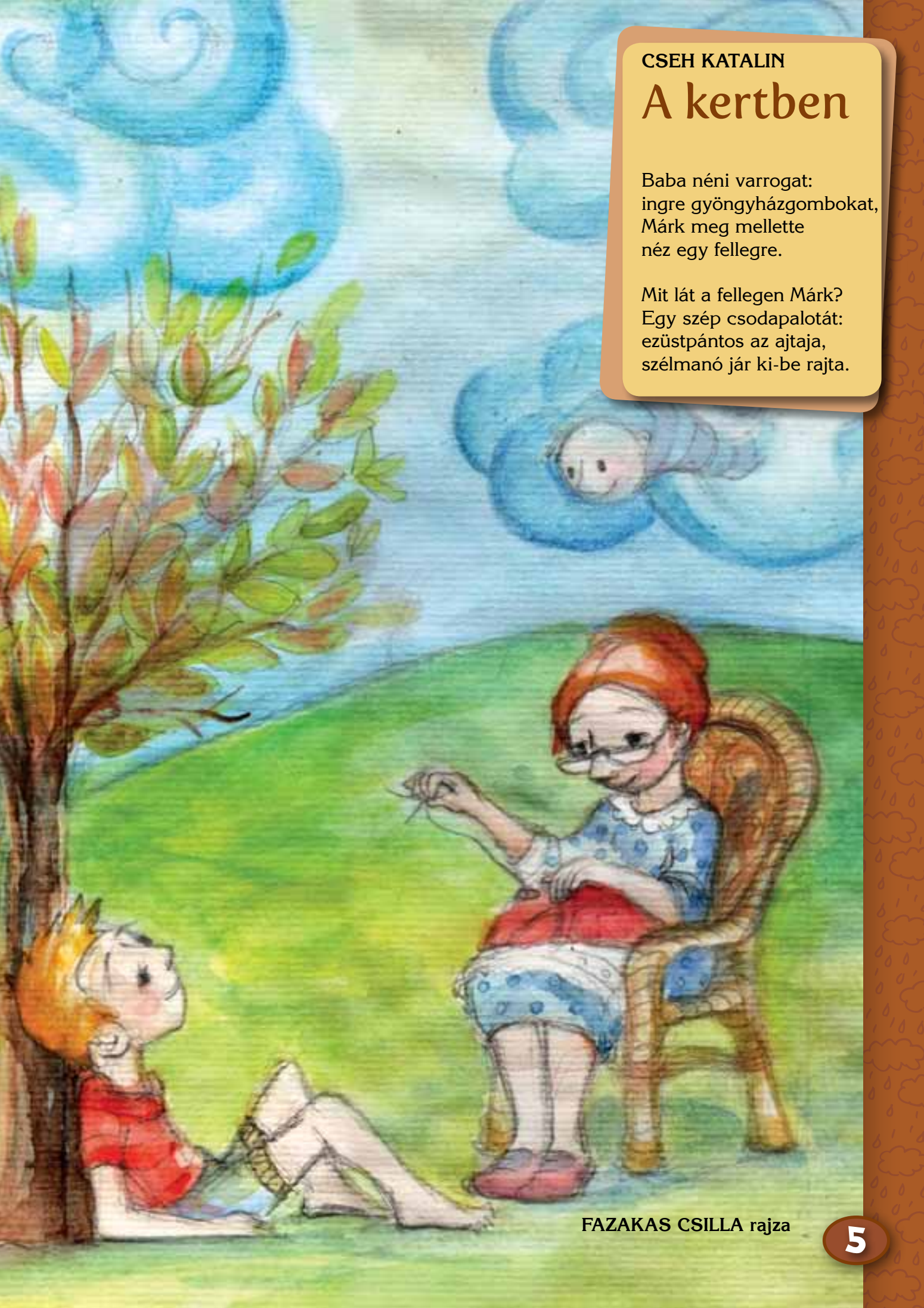
– Dehogy megyek, dehogy nézek,
a királlyal sem cserélek!
Megélek én az ég hátán,
játsszótársam a szivárvány!

Ám egyszer csak észrevette,
egy felhő sincs már mellette!
Gyülekeztek vígan, bátran
a szürke ég kapujában.

Társai mind útra keltek,
a vén széllel feleseltek.
Az mérgében kardot rántott,
villogtak is a villámok.

Bodorka csak ámult-bámult,
még a feje is megfájdult,
aztán megnőtt keze-lába,
nagy felhő lett délutánra.

Azt mondom el, amit láttam,
szerdán este bőrig áztam:
Bodorka, a felleg lánya
fejest ugrott a világba.

CSEH KATALIN

A kertben

Baba néni varrogat:
ingre gyöngyházgombokat,
Márk meg mellette
néz egy fellegre.

Mit lát a fellegen Márk?
Egy szép csodapalotát:
ezüstpántos az ajtaja,
szélmanó jár ki-be rajta.

FAZAKAS CSILLA rajza

Amikor hajukat labdarózsára tekerték

A tündérrigólányok minden este labdarózsára tekerték hosszú, faodúbarna és limonádészőke hajukat, hogy hajnalban a legselegszebben hullámozhasson.

Hajnalonta nyitott ablakuk párkányán ülve fütyörésztek, mint a rigók, hálóingben lógatták a lábuk, és hullámoztatták labdarózsa illatú hajukat.

Amíg várták, hogy megszáradjon, és szép illatú legyen, ülniük kellett volna, egy helyben.

De a tündérrigólányok minden áldott esti várakozásukban észrevették a Holdat, ahogy ott fekszik az égen, látszik a köldöke és sok anyajegye; mint egy csecsemő, mondták a lányok. Aztán előhoztak a konyhából két széket, egymásra tették, felmásztak rá, alig értek ketten, és egy horgászbottal csiklintani kezdték a Holdat.

Az csak forgolódott és kacagott, rejtette volna hasát felhő mögé, bárhová, ha tudta volna, de nem lehetett, a horgászbot vége mindenütt utolérte, és csak nőtt, nőtt a kacagástól.

Ezekén az estéken megnőtt a Hold.

Aztán volt úgy is, hogy a tündérrigólányok nem bodorították a fürtjeiket esténként, hanem szaladtak zunnyogva röpködő cserebogarak után. Ilyenkor nem ültek unatkozva labdarózsára tekert hajukkal, és hát így nem is csiklintották a Hold hasát.

Ilyenkor a Hold megvékonyodott, alig látszott belőle egy vonalnyi sápadt félkör.

Amikor a szekrényben szájharmonikáztak

Ha az ég dörgött, a tündérrigólányok féltek, és félelmük ott forgott a torkukban, cernányi mellkasukban, s bújtak volna szőnyeg alá – de a szőnyeg nehéz volt, nagy széllel-hosszal; asztal, ágy alá – de ott látták még a szobát, és úgy hitték, míg a szobát látják, őket is látja a dörgés – ezért a második dörgést már a ruhásszekrény aljából fülelték, oda bújtak be, magukra húzva a szekrényajtót, s hogy ezt a második égzengést ne hallják, előkapták zsebükéből a szájharmonikát, és fújták, fújták, hogy zengett a sok vállfa és polc, polcon a ruhák, zsákban a zoknik, és megemelkedett a ruhásszekrény a nagy zenebonától. Emelkedett a szekrény az ég felé, ültek aljában a tündérrigólányok, és fújták a száj-

harmonikát. Az éghez érve kitárta ajtaját a szekrény:

– Nézzétek, ezek a felhők, ők gurulnak, döccennek egymásnak, így dörög az ég. Ezért mondom, én, a szekrény, hogy egyet se féljétek, ne forogjon a féltés a torkotokban, cernányi mellkasokban, nézzétek, ismerjétek.

A tündérrigólányok ültek a nyitott ajtóju szekrényben, az ég szélénél, nézték a gönggő, egymásnak döccenő felhőket – mint ha ütközőautós pálya lenne előttük – és dörögött, zengett az ég.

Azóta, valahányszor dörög az ég, a tündérrigólányok teát főznek, Holdat rajzolnak, és megöntözik a szobában ülő cserepes virágokat.

Amikor elindult a szomorú

Valahányszor eleredt az eső, a limonádéhajú elővette a pöttyös gumicsizmáját, felhúzta a kezére, szék mögé bújt, és bábozott vele, míg odakint nőttek a pocsolyák a zápor alatt.

A faodúbarna jegyet vett az első sorba, tapsolt is, aztán cserélni akart, hogy ő is bábozzon, ám épp akkor megállt a zuho-

gás, fényes lett az ég, a limonádéhajú meghajolt, gyorsan lábára húzta a csizmát, s uzsgyi, ki a házból, meg sem állt az első pocsolyáig, belegázolt, ugrált, körbejárta, mint az óra mutatója, előre, aztán, mint egy fordított óra, hátra:

– Én vagyok a nagy kanál, kavaram a pocsolyát, nánná, nánná, nánnáná.

A faodúbarna csak ült a házban, az első sorban, a tárva hagyott ajtón át hallotta, hogy de jó nagy kanálnak lenni, és elindult benne a szomorúság.

Ha egy tündérrigólány szomorú, meg kell keresnie a másik tündérrigólányt, olyankor egymáshoz teszik arcukat, úgy, hogy egyikük jobb szeme a másikuk bal szemébe nézzen, pillogtatnak, s pilláikkal kisepregetik a szomorút.

A barna tündérrigólány kiment a ház elé, megállt a pocsolya szélén.

A limonádéhajú a pocsolya közepéből ránézett, lehúzta egyik lábáról a pöttyös gumicsizmát, kinyújtotta a barnának, az felhúzta, féllábon beugrált közepre, egymáshoz hajoltak, kisepregették pilláikkal a szomorút, és ugráltak féllábon a nagy, barna vizekben, egyikük lábán is, a másikuk lábán is egy-egy fél pár pöttyös gumicsizma:

– Mi vagyunk a nagy kanál, kavarjuk a pocsolyát, nánná, nánná, nánnáná.

Árpád, a honvisszafoglaló

Árpád nevű olvasóim – bárcsak sokan lennétek –, húzzátok ki büszkén magatokat: neveteket viselte 5400 évvel ezelőtt Egyiptom első királya* és 3000 évvel ezelőtt egy sumér-szabír városállam Mezopotámiában, melyet a Biblia** is többször említ. Ez a város állt ellen legtovább a szabírföldet előzőnlő asszír hódítóknak, de végül Kr. előtt 740-ben az utolsó védője is elesett. Az asszírok földig rombolták. Azóta az Árpád név a szabadság, a hősi ellenállás jelképeként élt a szabírok és utódaik, a magyarok legendáiban. Az Árpád sumér nyelven azt jelenti: *dicsőségre választott*. Ez méltó Álmos nagyfejedelem fiához, az *árpácska* jelentésmagyarázat egyszerűen nevetséges.

Emese álma, a Turul-nemzetség eredete

Ki ne ismerné az Árpád-ház isteni eredetének mondáját? Emesének, Ügyek asszonyának álmában égi turul hozza hírül, hogy fia születik, és nyoszolyája lábától hatalmas folyó indul, fényt árasztva fut tova, és nem lesz erő, mi útját állja. Az álomban megjövendőlt fiú Álmos. Az ő fia Árpád, a fénnel áradó folyó pedig az Árpád-uralkodóház, királyok, királyfiak és királylányok egész sora, akik a Hadak Úrának erejével és a turul tisztaságával hőssé és szentekké váltak.

Árpád 840 körül született – nem *árpaszemecskének*, hanem *dicsőségre kiválasztott* hadúrnak. Isten dőlceget, rendkívüli testi-lelki erőt adott neki, a többit a tudatos és gondos nevelésben nyerte el: bátor, kitűnő harcos, képzett hadvezér és diplomata volt. A legenda szerint Atilla lelke éledt újra benne, és Atilla régen elvesztett kardját hozta el neki az égből alászálló turul, hogy befejezhesse, amit apja, Álmos elkezdett: a magyarok hazatelepítését a Kárpát-medencébe.

Két festő és egy szobrász. Ki a három leghíresebb Árpád-ábrázolás alkotója?

* A világhírű Egyiptom-kutató, A. H. Gardiner szerint: ER-PAT-SAB-ÜR (Árpád szabír úr)

** Királyok II. Könyve, 18:34, Ézsaiás, 10:9

● A vérszerződés nem barbárság, hanem az igazak törvénye

890-ben az Etelközben Álmos vezetésével hét magyar nemzetség hét vezére szövetségre lépett. A Megyer, Tarján, Jenő, Kér, Keszi, Nyék és Kürt-Gyarmat törzsek *horkái* – Árpád, Előd, Kund, Ond, Tas, Huba és Töhötöm (Tétény) – borba csepegtetett vérükkel pecsételték meg szent esküjüket, hogy TEST-VÉR-ként együtt harcolnak, Álmost és ivadékait fejedelmükként fogadják el, kincsen és terheken egyaránt osztznak, az árulót, akár vezér, akár közember, egyformán büntetik. Nem más ez, mint az emberiség történelmének egyik legősibb demokratikus alkotmánya.

A legerősebb nemzetség, a Megyer adta a vezért, Álmost, majd Árpádot és a nemzetszövetség nevét: magyarok. Árpád kezdetben a hadak parancsnoka, azaz *gyula* volt. 890 körül, tehát még Álmos életében a törzsszövetség nagyfejedelmévé választották, ősi szokás szerint pajzsra emelték.

● A fehér ló mondája – csel vagy békeajánlat?

Mindig pirulva olvastam a Fehér ló mondáját: nem méltó a magyarokhoz, hogy csellel szerezzék meg Pannónát: *Ha Szvatopluk elfogadta Árpád ajándékát, ezzel eladta országát. A fehér lovon megvettük tőle a földet, a féken a füvet, a nyergen a vizet.* Amit a latin krónikák csalafintaságnak, a mohó és ostoba Szvatopluk, a Felvidéket bitorló morva fejedelem pedig megalázkodó hízeltetésnek hitt, az valójában kegyes nagyúri gesztus volt. Árpád nem

cselt szőtt, hanem békét ajánlott: *Vedd ajándékomat, légy a szövetségem, vagy tisztulj őseim földjéről, különben erővel veszem vissza jussomat.*

Úgy is tett. A morvákat, a bolgárokat kiűzte a Kárpát-medencéből, szövetséget kötött a kor két legnagyobb hatalmával, a keleti frank és a bizánci császárral, így katonailag és diplomáciailag is előkészítette a hazatérést. 895–896-ban Árpád vezetésével előbb a fősereg, majd a több milliónyi állatállományt terelő hajcsárok, társzekerek végtelen sorával a kézművesek, asszonyok, gyermekek, öregek keltek útra. Mintegy 500 000 ember 1000-1500 km-t tett meg, öt nagy folyamon kelt át, míg a Vereckei-szoroshoz ért. Micsoda szervezettség, fegyelem, katonai és gazdasági erő kellett a vezetésükhöz, védelmükhöz, ellátásukhoz! Nem találom párját a világtörténelemben.

● Árpád hazatért a Kárpát-medencébe

Árpád népe nem idegen területet foglalt el, nem a besenyők elől menekült nyugat felé, hanem ősei földjét foglalta vissza az éppen itt uralkodó bolgároktól, szlávoktól, frankoktól. Az őslakosok, a szkíták, hunok, avarok maradékai szövetségesként fogadták őket.

Miért nem szabad tudnunk, hogy a magyarok európai történelme nem 896-tal kezdődik? Azért, hogy gyengébbek legyünk: kisebb gyökérből kisebb lombú fa nő. Osztrák hatalmi érdeket szolgálva mintegy 150 éve találták ki, hogy mi finnugor eredetű, halász-vadász vándornép vagyunk, semmi közünk a Mezopotámiában 6000 éve kultúrát teremtő sumérokhoz, szabírokhoz, a Szent András által 2000 éve a Kárpát-medencében talált és őskeresztény hitre térített szkítákhoz, a világhódító hunokhoz, a gazdag és kézműves-ségükről híres avarokhoz. Pedig e népek mind rokonaink.

Az a hely, ahol élsz –
világnak világa.
Az égig érő fának
ha nem nő újra ága,
úgy élj, te legyél –
virágnak virága!

Demjén Ferenc

**Hol találtak avar
aranykincseket
a régészek?**

A magyarok, vagyis a hunok másodszor is elfoglalták Pannóniát.

Képes Krónika

Attila halála után fia, Csaba visszatért Szkítiába apja népéhez és rokonaihoz, de háromezren a Kárpát-medencében maradtak. Ezek a székelyek. Midőn értesültek arról, hogy a magyarok ismét Pannóniába költöznek, elébük mentek.

Kézai Simon

Alig öt év leforgása alatt az egész Kárpát-medence magyar fennhatóság alá került. A rokon őslakosság segítségével erős határsávot, *gyepürendszert* építettek ki, kijelölték a törzsek szálláshelyét, hozzáfogtak a termeléshez, a kereskedelem kiépítéséhez. A nemzetségfők Ópusztaszeren országgyűlést tartottak, megszabták az új haza rendjét, törvényeit, és az addigi *kendét*, Kurszánt *gyulává* választották meg.

**Melyik nép feladata
volt a gyepürendszer
védelme?**

● A pozsonyi diadal

A szomszédok számára veszélyt jelentett az erősödő magyar nagyfejedelemség. 904-ben a bajorok Kurszán gyulát békétárgyalásra hívták, és gyalázatosan meggyilkolták. 907-ben a frankokkal szövetségbe lépve, Gyermeke Lajos király vezetésével megsemmisítő csapást készítettek mérni Árpád hadaira. Céljuk az volt, hogy kiűzzék a magyarokat a Kárpát-medencéből. Salzburg érseke elrendelte: *A magyarok kiirtassanak.* Őrgrófok és grófok, egyházi vezetők egyesített seregei 110 000 nehéz-fegyverrel és 100 hajóval indultak Pozsony alá Árpád alig 40 000 főnyi hada ellen. Iszonyú vereséget szenvedtek – nem a magyarok, hanem támadóik.

Mi akadályozta a németeket a menekülésben?

Legyetek büszkék: 907 júliusában majdnem háromszoros túlerőt győzött le a jólképzett, fegyelmezett magyar könnyűlovasság. Hogyan? Titkuk az íj, a ló, a turáni harcmódor és – Árpád, a zseniális hadvezér.

Fiúk, egyszer majd részletesen elmesélem nektek Árpád hihetetlenül taktikus hadvezetését. Már a németek előkészületeit pontosan felderítette, vonulásukat gyors támadásokkal lassította, soraikat zilálta. Előbb kemény csatában szétverte az egyházfők által vezetett 40 000-es sereget, majd tüzes nyilakkal felgyújtotta és megsemmisítette a teljes német hajóhadat 10 000 gyalogossal, élelem- és fegyverrakománnyal, ostromszekerekkel együtt. Végül az éj leple alatt lovassága átúsztatta a Dunát, és álmában körülvárva a frank tábornokot, nyílzáport zúdított rá. Fejvesztve menekült mindenki, maga a király is kis híján odaveszett.

A magyarok is nagy árat fizettek a győzelemért: elesett a fejedelem három fia, Tarhos, Üllő és Jutas, maga Árpád pedig a csata után nem sokkal halt bele sebeibe. Minthogy elsőszülött fia, Levente évekkel korábban a bolgárokkal vívott csatában elesett, legkisebb fia, Zolta lépett apja örökébe. Utódai, az Árpád-házi királyok még négy évszázadon át uralkodtak.

A pozsonyi lecke oly kemény volt, hogy 123 évig senki nem merte megtámadni határainkat. Árpád nagyfejedelem utódainak adót fizettek a bajorok, az itáliai, a balkáni uralkodók, a bizánci császár. Európa-szerte rettegtek a magyarok nyilait, sok uralkodó, sőt a pápa is szövetségünket kereste hadjárataiban. Hosszú időn át egyetlen akarat döntött Közép-Európában, és az a magyar fejedelemé volt. Dicsőségre választott Árpád *csillagokra lépett, szállt, szállt sólyom szárnyán, és – hazatalált.*

Zsigmond Emese

Bálványosvár legendája

WASS ALBERT nyomán

Elmondta a sepsiszentgyörgyi Baconi Botond 2012 májusában a marosvásárhelyi Országos Regemondó Versenyen.

Sok-sok évszázaddal ezelőtt egy vándorló hittérítő alétan esett össze a Szent Anna-tó partján. Lelkét Istennek ajánlva lecsukta szemét, készen a halálra. Egyszerre csak szelíd hangot hallott, s ahogy felpillantott, nyolc nefelejcsvirágot látott a tó partján, s a virágok egyike így beszélt hozzá:

– Az én nevem Anna. Egyike vagyok annak a nyolc szerencsétlen székely leánynak, akiket elnyelt ez a tó a gonosz testvérekkel együtt. Állj lábra, Isten embere, és eredj népemhez, a székelyekhez, akik jó emberek ugyan, de még pogányok. Térítsd meg őket Jézus hitére, és építtess velők

templomot itt, ezen a tóparton. Ezzel fel szabadítod meggyötört lelkünket, s felmehetünk mind a nyolcan Isten mennyországába. S nevezzétek ezt a tavat vértanúságom emlékezetére Szent Anna tavának.

Az erő csodálatos módon visszatért a hittérítő zarándok testébe, és téríteni kezdte a székelyeket. Jóféle nép volt a székely, hallgatta a tanítást, s rendre meg is keresztelkedtek mindannyian. Fel is építették a templomot a tó partján, melynek neve mindaddig székely szóval IMOKA volt.

Mindössze Opur, Torja várának ura maradt meg pogánynak. Nem félt ő még István király haragjától sem. Vára bevehetetlen volt, mert óriások építették sok ezer évvel azelőtt, mikor ember még nem volt a földön.

Hajdan az óriások királyának, Behemót-nak úgy megtetszettek a hegyek, hogy várat épített magának és lányának. Így keletkezett Torja vára és szemközt vele Bálványosvár.

Hogy leánya könnyebben átjöhessen látogatóba, Behemót színes híddal kötötte össze a két várat, s ott éltek békében sok ezer éven át.

Amikor a völgyekben megjelentek a székelyek, így szólt Behemót:

– Szedd össze a holmidat, leányom, keresnünk kel magosabb hegyeket magunknak, ahova nem jut el az ember.

Az óriáskirály lánya nem vitt magával egyebet, csupán a színes hidat, mely várakat összekötötte. Ezt néha ma is látni lehet a messzeségben. Az emberek szivárvány hídjának nevezik. Az óriások királya még mindig a vállán cipeli azt a hidat, mert hiába kereste keresztül-kasul a földet, Erdélynél szebb helyet nem talált.

A magukra hagyott várakba beköltözött az Opur és a Mike család. Az Opurok Torja várába, a Mikék Bálványosvárra. A két család békében élt egymással mindaddig, amíg István király parancsára Mike György át nem tért a keresztény hitre, Opur pedig hű maradt a régi vallásához.

Opur a halálos ágyán megeskette három fiát, Sándort, Endrét és Jánost, hogy soha el nem hagyják az ősi hitet.

Az Opur testvérek meg is tartották fogadalmukat. Magányos életet éltek, ritkán hagyták el a torjai várat, s így is haltak volna meg rendre, ha egy szép napon Sándor véletlenül meg nem látja Mike Imolát. De meglátta, és beleszeretett. S attól a naptól kezdve magába vonult lett és szomorú. Bátyjai aggódva kérdezték, mi baja.

– Amióta Mike György leányát, Imolát megláttam, se éjjelem, se nappalom nincsen – panaszkolta Sándor.

– Vagy olyan úr te is, mint egy Mike – borzolódtak föl a testvérei. – Bizonyára szívesen lát, ha leánynézőbe mégy hozzájuk!

– Nem olyan egyszerű – kesergett Sándor –, Imola keresztény. Családja nem engedi meg soha, hogy pogányhoz menjen férjhez.

– Ha nem kéred meg a kezét, sohasem tudod meg a választ – biztatták bátyjai.

Díszbe öltözködött Sándor, s átlovagolt Bálványosvárra. De bizony a vár özvegy úrnője még csak be sem engedte a kapun. Ha Imola kezét akarja, térjen át a keresztény hitre – üzent ki a cselédekkel. Sándor szégyenkezve kotródott vissza Torjára.

Bátyjai és a táltos tanácsára elhatározza, hogy elrabolja Imolát. Húsvét vasárnapján éppen a templomból jöttek ki a népek, amikor mindannyiok elszörnyedésére Sándor egyszerűen nyeregbe kapta Mike Imolát, és testvérei élén elnyargalt vele.

Ahány férfiember csak volt, mind nyeregbe pattant a leányrablók üldözésére. Az első útkanyarulatnál Opur Endre várta őket. Derekasán harcolt, de végül is győzött a túlerő, s Endre holtan esett össze.

A torjai hídnál János állta útjukat. Értett a kardforgatáshoz ő is, de a túlerővel nem bírt. Mikor több sebből vérezve összeesett, még ennyit mondott:

– Ne féltsétek Imolát. Öcsém szereti őt, és holtig hűséges lesz hozzá.

Ezalatt fent a torjai várban ősi szokás szerint eskette a táltos Sándort és Imolát. Éppen áldását adta rájuk, amikor a vár kapuja elé

megérkeztek a székelyek a két Opur testvér holttestével. Mike György özvegye csendesítette le őket:

– Nincs régi Isten, és új Isten, csak egy Isten van. S ha ő így rendelte, kik vagyunk mi, hogy ellene tegyünk? Ha Imola leányom Opur Sándort választotta urának, akkor mindegy, hogy táltos eskette meg őket, avagy pap. Éljenek boldogan!

Két évre rá, ugyancsak Húsvét vasárnapján, a templomba igyekvő népek csodálkozva álltak meg az utcán. Torja felől négylovas hintó közeledett. Opur Sándor és Imola keresztelni hozták fiúgyermeküket a templomba.

Így történt, bizony így. Az Opur és Mike családok leszármazottjai ma is élnek Erdély ősi földjén. A Szent Anna-tó partján virágzanak a kéknefejejcsek, s a székely nép emlékezik még a régi időkre.

Bálványosvár helyén ma már csak romok vannak. Baglyok s denevérek lakják. Mert bizony, akár óriások építik a kastélyokat, akár emberek a kunyhókat, kastélyok, kunyhók mind mulandó dolgok. Csupán hegyek, völgyek, folyók és népek örökkévalók, mert azokat Isten teremtette.

FELVIDÉK

Ha Árpád fejedelem nyomába eredünk, két országba is el kell látogatnunk, ugyanis az 1920-as trianoni békediktátum óta a magyar történelem sok fontos helyszíne más ország része lett.

A Vereckei-hágó, ahol Árpád a magyar törzsek élén 896-ban bejött a Kárpát-medencébe, egész Kárpát-aljával együtt ma Ukrajnához tartozik. A Vereckei-csúcson álló emlékmű magyar zarándokhely.

Munkács várában azt próbáljuk elképzelni, hogyan védhette két éven át e falakat Zrínyi Ilona, II. Rákóczi Ferenc fejedelem édesanyja a német ostromlókkal szemben. Lányok, vajon mi képesek lennénk erre?

A szomszédos Szlovákia fővárosa, Bratislava nem más, mint Pozsony, ahol 907-ben Árpád fényes győzelmet aratott a túlerőben levő német-frank hadak fölött. 270 éven át itt koronázták a magyar királyokat. Erre emlékeztet a Szent Márton-székesegyház tornyán a 300 kg-os, aranyozott magyar korona.

Komáromot ma kettébe szeli az országhatár. 1849-ben viszont a világségi fegyverletétel után egy hónappal még ellenállt a császári sereg ostromának, Klapka György tábornok védte hőiesen.

Utolsó Szlovákiai állomásunk Kassa. Mátyás király, Bocskai István, Bethlen Gábor fényes udvart tartott itt. A kassai dóm oltárképei Árpád-házi Szent Erzsébet életét ábrázolják, kriptájában nyugszik Rákóczi fejedelem és Zrínyi Ilona.

ERDELY

A három nap nagyon tartalmas volt, pontosan kidolgozott program szerint zajlottak a tevékenységek. Minden délelőttnek, minden délutánnak meghatározott célja volt.

Városból erdőbe.
Tóth Imola tanító néni a marosvásárhelyi Al. I. Cuza Gimnáziumból a Szovátától 3 km-re fekvő erdei iskolába vitte osztályát.

Többször is voltunk Szovátán a Medve-tónál, a Mária-forrásnál, Márton Áron és Petőfi Sándor szobránál.

Bukósisakkal másztuk meg a falat és a ládatornyot.

Gyógynövényeket gyűjtöttünk, tábornützet raktunk, ügyességi játékokon vettünk részt.

Ti merre kirándultatok?
Küldjétek fényképes beszámolót!

Megmásztuk a Tyúkdombot, melyen egy kápolna és a Krisztus keresztútját jelképező 14 kereszt található, és amelyről belátható egész Szováta.

Ezt az erdei iskolát érdemes volt kipróbálni, jó volt együtt lenni, így jobban megismerhettük egymást.

Árpád magyarjai

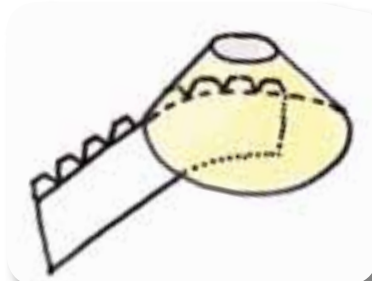
A vándorlások, a nyári legeltetés, a hadjáratok idején őseink jurtában laktak. A rácsos favázat állati innal összekötötték, nemezzel beborították szinte oly gyorsan, mint ahogy te elkészíted a papírburtát és lakóit.

MÜLLER KATI rajzai

Emeld ki ezt
a dupla oldalt
a Napsugárból,
és ragaszd
rajzlapra., vagy
fénymásold
kartonra. Vágd
ki a palástot
a fekete vonal
mentén, ebből
lesz a jurta
teteje. Ragasz-
tózd be a sötét-
barna részt,
és hajts belőle
kupolaformát. Vágd
ki az alsó sávot is
(a rá rajzolt alakokat
nel!), a barna fülecskéket
vagdosd be, majd ragaszd
őket a tető belső széléhez.
A két végét csak a legvégén
ragaszd össze. Vágd fel
az ajtófüggöny két oldalát.
Vágd ki a három alakot,
talpukat hajtsd hátra,
és állítsd őket a jurta köré.
Mesélj, ki mivel
foglalatoskodik.

Avasújváros

Kolozsvár

Bukarest

Falurészlet – városkép

Itt születtem

Református templomunk

Nevében város, jellegében falu

Avasújváros községközpont, az Avas-medence déli peremén fekszik. Délről enyhe lejtésű dombvonulatok határolják. A dombsor egy része tölgyerdővel borított, a napfényes déli és keleti határrészen búzát, kukoricát, zabot és egyebeket termesztene. A községtől északra a Tálna-patak melletti síkság kitűnő kaszáló.

Egy kis történelem

Már a Hunyadiak korában jelentős település volt. Egy 1633-ból származó okirat szerint Bethlen István adományként kapta a falut. Régi, szép neve Mezőújváros.

Avasújváros az Avas első települése volt. Legrégebbi adataink 1270-ből származnak. A századok folyamán legalább háromszor helyet cserélt a település. Először a Bodó-hegy alatt állt. Ez egy nyíltabb tér volt, kevésbé védett, ezért lakói bennebb húzódtak a Fekete-hegy alatti völgybe.

Aztán innen is elköltöztek a mai Muzsdaji-tó irányába. Végül következett a mai hely, pontosabban a régi Fő utca.

Egyházunk a reformációtól kezdve másfél századon át a környék központja volt, ám 1717-ben, amikor a tatárok felégetik a falut, a templomtorony és a harangok a tűz martalékává lesznek. A lakosság a Mike-hegységben talál menedéket. A XVIII. század második felében új családok telepednek az elnéptelene-

A katolikus templom és a baptista imaház bejárata

dett községbe. 1717 után alig 30 család maradt, 1790-re már több mint 150-re nőtt a számuk.

Falunk jelene

Ma közel kétezer lakosa van a falunak, legtöbbjük magyar, de vannak románok és cigányok is.

A lakosság a közelmúltig földműveléssel foglalkozott, mára viszont a fiatalabbak más munkalehetőségek után néznek a faluban működő cipőgyárban, valamint a szomszéd városban.

Avasújvárosban három templom is található: a református, a katolikus templom és baptista imaház.

A jelenlegi iskola a főút mellett épült fel, ahol 68 I–IV. osztályos kisdíák és 81 V–VIII. osztályos tanuló koptatja a padokat magyar tagozaton. Tanítóik: Huszár Ágota, Kovács Éva, Krupa Anna és Pajzos Mónika.

A tanítók kitartó munkájának és odaadásának köszönhetően minden ősszel műsorral fogadjuk az elsősöket, közösen készülünk az őszi kiállításra. Vidám énekkel és versekkel fogadjuk a Mikulást, várjuk a Karácsonyt.

Szívesen veszünk részt versenyeken, ahonnan díjakkal térünk haza. Tanítóink sok kirándulást szerveznek nekünk. Iskolánkban kézilabda csapata is van, évente szervezünk tanár-diák mérkőzést.

A Napsugár és a Szivárvány rendszeres olvasói vagyunk, meglátogattuk a szerkesztőséget, nyertünk botanikus kerti belépőt.

Falunk nagyon sok hagyományt őriz: szövés, a hegyen tartott hálaadó istentisztelet a gazdag termésért, faluébresztés ebből az alkalomból, lekvárfőzés, szőlőszüret, betlehemezés, húsvéti kántálás és locsolkodás.

Összeállította Kovács Éva tanítónő és volt IV. osztálya

Az I–IV. osztály apraja-nagyja

Édes szőlő, jó bor terem mifelénk

Szilvalekvár rotyog a katlanban

A szövés élő hagyomány nálunk

BITAY ÉVA

NEMCSAK A MADARAK

Amott kerekedik egy fekete felhő...
madárfelhő

Az őszi madárvonulás időszaka. Azonban nemcsak a madarak vándorolnak, szinte minden állat mozgásban van. A cél: új táplálékforrások felkeresése és a szaporodás.

Az elmúlt évszázadokban rettegett csapás volt a sáskajárás. A hőmérséklet emelkedésével a vándorsáskák egyre nyugtalanabbak lesznek, és egyszercsak egy meghatározott irányba útra kelnek. Amerre elhaladnak, minden fajtásuk csatlakozik hozzájuk, úgyhogy a sereg nőttön nő. Ahol leszállnak, tövig lerágnak minden növényt, éhínséget hagyva maguk után. 1748. augusztus 5-én a Nógrád megyei egyik falut úgy ellepték a sáskák, hogy egy lovashuszárnem tudott keresztülgázolni rajtuk.

Rémítő páncélos úrlény
vagy madárcsemege?

Mondd, te kígyótestű világvándor,
mi hírt hozol Európából?

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat!

Erdeinkben nő egy fa, amelyet őszi seregestül keresnek fel az állatok. Melyik ez a fa, milyen állatok látogatják és miért?

Gyenge vigasz a pusztításokkal szemben, hogy Afrika egyes vidékein a sáska finom csemegének számít: lábát, szárnyát, fejét letépik, úgy fogyasztják. Íze állítólag a gesztenyéhez vagy dióhoz hasonlít.

A titokzatos angolnák. Ez a hal inkább kígyóra, mint halra emlékeztet. Még meghökkentőbb azonban a szaporodása. Évekig él Európa folyóvízeiben, és egyszer csak – mint egy titkos vezényszóra – seregestül megindul az óceán felé. A folyók torkolatánál rajokat alkotnak. Irány a sok ezer kilométernyire levő Sargasso-tenger! Ez a tenger is rendhagyó: az Atlanti-óceán habjai veszik körül. Ideérve az angolnák lerakják ikráikat, és örökre eltűnnek a tenger mélyében. De hogy találta oda oly nagy távolságból? Mi vezérli őket? A víz hőmérséklete? A sótartalma? A Föld mágnesessége? Rejtély a javából.

Az ikrákból kikelő halivadékot aztán a Golf-áramlat szállítja vissza Európába.

A lazacok is vándorolnak, de ők ellenkező irányba haladnak: az óceánban élnek, szaporodni Észak-Amerikába, főleg Alaszka folyóiba úsznak fel. Azok felé a folyók, patakok felé tartanak, ahol maguk is kikeltek az ikrákból. Hogy találjanak pont oda ezer kilométeres távolságból? Naponta 100 kilométert is megtesznek, vízeséseken, zuhogókon küzdik fel magukat. Aratnak is ilyenkor a folyók partján lesben álló ragadozók, elsősorban a grizzly medvék.

Vándorolnak a fókák is. A különböző fajok mindig ugyanazokra a szigetekre, tengerpartokra térnek vissza, hogy borjaikat világra hozzák.

A taránd- vagy rénszarvascsapatok akár 1000 kilométert is megtesznek. Őket a gyéren növvő zuzmók még le nem legelt telepei vonzzák, és a milliós szám elszaporodott szunyogok űzik.

Megnyertem a magasugró bajnokságot... Segítsééég!

Ne lökdösődjenek, kérem, bőven jut hely mindenkinek!

MIT GONDOL...

a jegesmedve? A legtréfásabb ötleteket közöljük.

A Rejtvénykirály

1.Vándormadár 1.

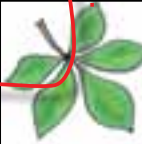
- 24.Kutya
25. ...vesz, meglát
- 26.Fiúnév
- 27.Tágítja
- 29.Orosz fiúnév (OLEG)
- 30.A közepén kivarr!
- 31.Díszelőadás
- 33.Kiss Éva névjegye
- 34.IRODA
- 36.D!

FÜGGŐLEGES

- ### 8.Vándormadár 3.

10. Vándormadár 4.
11. Kel, régiesen
12. Vándormadár 5.
15. Elérmé páratlan betűi
17. Cimboraság kezdete!
19. Nem arra
21. Puszta közepe!
23. Lisztből főzött ragasztó
24. Mint a vízszintes 26.
25. Ádám párja
26. Megvásárolható
28. Az ő tulajdona
29. Kutyalakások
32. Ládavég!
35. Rajzolni kezd!
37. Vendéglői lap

1

1	C	2	3	4	5	Ö	6	7	E	8	V
		9				10				11	
12	B		13					14	15		
16		17				18	19				
20					21						S
22			23						24		
	M		25					26			
27		28					29				
30					31	32				Y	
33			34	35				36	37		
A		S			L						A

VAJNÁR ILONA rejtvénye

1

2

3

4

5

2

Milyen hónapban vagyunk most? A képek kezdőbetűiből kiderül – olvasd össze őket.

23

- Szervusz, Zöldike.
- Szervusz, szinté-
vesztő farkas.

.....

- Mi az: ugat, harap és focizik?
- Labdarúgó-Eb.

.....

- Mi az abszolút balszeren-
cse?

- Halhatatlan embert élet-
fogytiglani börtönre ítélni.

.....

- Hogy veszi fel a székel-
y a mobiltelefonját?

- No, ki a?

.....

- Ki az abszolút alacsony?
- Aki a szőnyeg alá létrával
mászik be.

.....

- Ki az abszolút sovány?
- Akinek még a gondolata
is látszik.

.....

- Két egér áll az ernyő alatt.
Az egyiknek a farka lóg ki,
a másiknak a füle. Melyik
ázik meg jobban?

- Egyik sem. Ki mondta,
hogy esik az eső?

.....

- A festőművész nézegeti a
mezőn legelésző nyáját, majd
megkérdezi a pásztortól:

- Megengedi, hogy lefes-
sem a juhait?

- Hát, nem is tudom... Hogy
fogom aztán eladni őket?

.....

- Peti, tied ez a labda?
- Miért, összetört valamit?
- Nem.
- Akkor az enyém.

.....

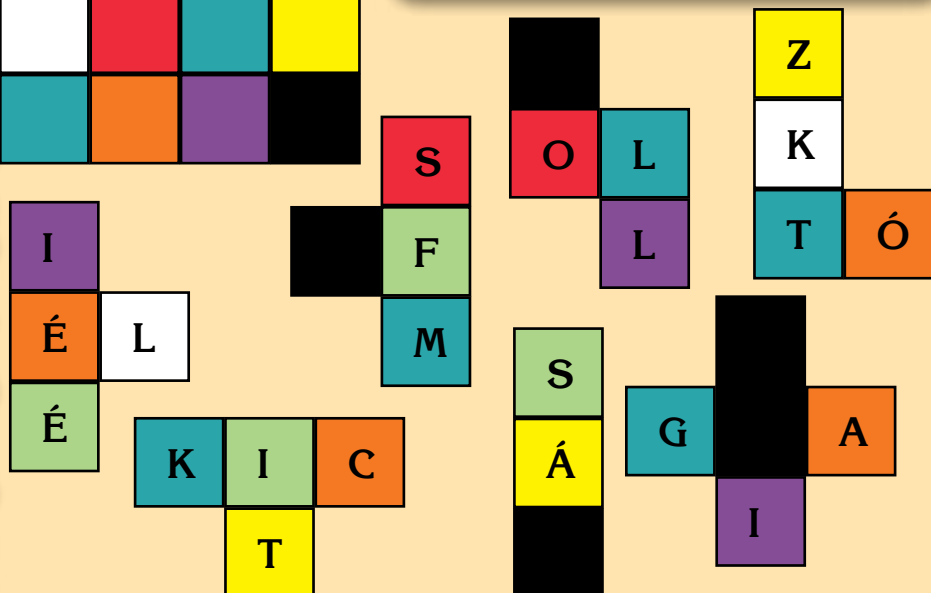
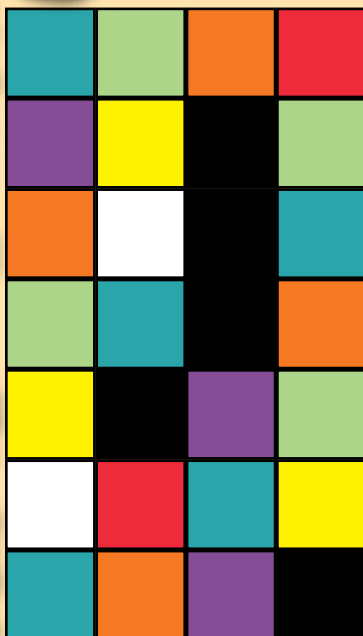
- Teljesítem két kívánságo-
dat – mondja az aranyhal
a halásznak.

- Legyen inkább három,
mindig három szokott lenni.

- Rendben, legyen három.
Akkor mi a másik két kíván-
ságod?

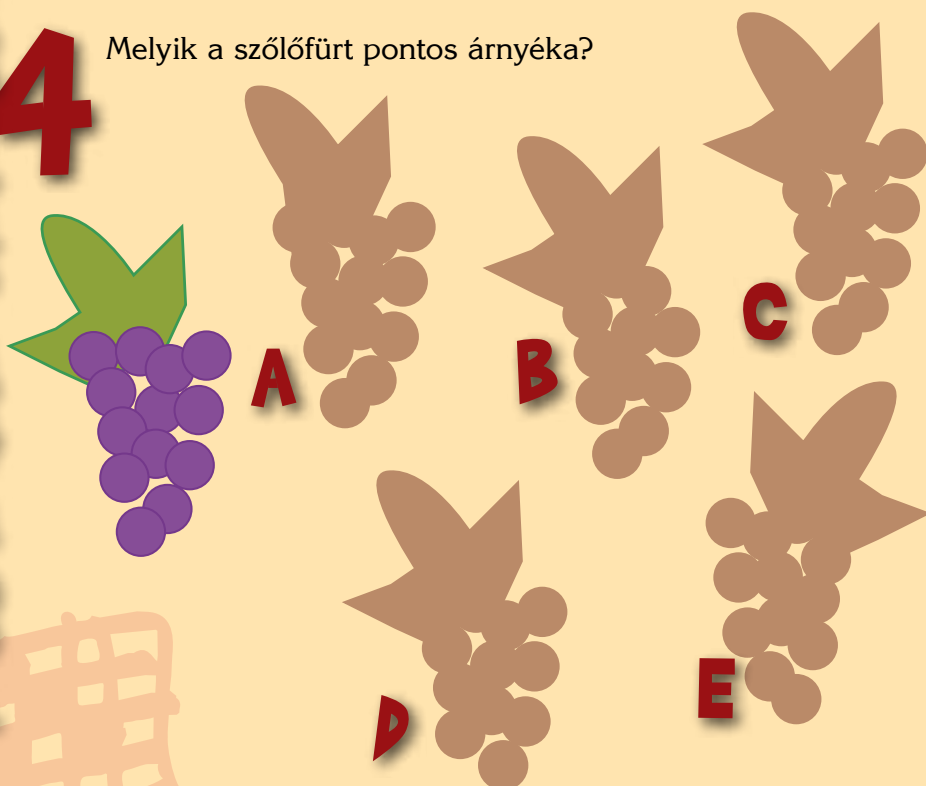
3

Vezesd a helyükre, a négyzethálóba a betűs mozaikda-
rabkákat. Segítenek a színek. Ha sikerült, a betűket fo-
lyamatosan összeolvasva megtudod, mit mond az anyu-
ka reggel, kisfia ágya mellett.

4

Melyik a szőlőfürt pontos árnyéka?

Szólj, szám!

A NEGYEDIKES CSAPATOK
Szólj, szám! pontszámuk alapján jutnak be a KAV országos döntőjébe. Szeptembertől februárig minden feladat megfejtését küldjétek be közösen, összesítve, a csapat vagy az osztály nevében.

1. Gyűjtsétek össze a CSIP-szógyök bokrának hajtásait, képzett és összetett szavakat.
2. Rövid kiegészítésekkel érzékeltesétek, hogyan változik a mondat értelme a szórend megváltoztatásával.

A magyar sportolók Londonban nyolc aranyérmet nyertek. – Egyik mondatrész sem kap külön hangsúlyt.

A magyar sportolók nyertek nyolc aranyérmet Londonban, nem.....

Londonban nyertek nyolc aranyérmet a magyar sportolók, nem.....

Nyolc aranyérmet nyertek Londonban a magyar sportolók, nem.....

Nyertek Londonban a magyar sportolók nyolc aranyérmet, nem.....

3. Tagoljátok a betűkígyót. Vesszőkkel és négy nagybetűvel mondat lesz belőle – előre és visszafelé is ugyanaz. Visszafelé olvasva viszont találtok benne négy ékezethibát. Ezeket húzzátok alá pirossal.

kiserekmenténlápsíkölénodavanabányarabjajbaranyábanavadonélőkispálnétnemkeresik

Szó-móka

- Kisfiam, etté’?
- Nem egy té, hanem két té!
-
- Pistike, mondj két névmást!
- Ki? Én?

Maszat Művész Elolvastam – lerajzolom

Miután elolvastál egy mesét, egy regényt, rajzold is le, amit fontosnak, érdekesnek gondolsz belőle – vagyis illusztráld. Munkáddal nemcsak jutalmat nyerhetsz, de talán a többi Napsugár-barát is kedvet kap az olvasáshoz.

A szatmárnémeti **Úrbán Tamás** *Az égig érő paszuly* című népmesét (1), a brassói **Săpătaru Márk** *Alek Andersen A len* című meséjét (2), a zabolai **Szigyártó Anita** Fodor Sándor *Csipike* című regényét (3) ajánlja nektek olvasásra.

1

2

3

25

Levelező

● Köszönjük a sok-sok vidám pillanatot, amit tőletek kapunk. Izgalommal és örömmel vártuk az újabbnál-újabb meglepetéseket, ötleteket, meséket, verseket, szívesen oldottuk meg a feladatokat.

Gyakran láthattuk viszont munkáinkat a Napsugárban és a Szivárványban, s ez erőt adott a nehéz pillanatokban munkánk folytatására. **Szilágyi-Székely Melinda**, magyarlapádi tanítónő

● Szinte nincs is olyan lapszám, amiben osztályom ne szerepelt volna. Egymás közt versengve oldottuk a rejtvényeket, nyelvi játékokat, küldtük be meséinket, verseinket, és alig vártuk, hogy megpillantsuk nevünket, csoportképünket. Öröm veletek együttműködni, és büszkeség barátotoknak lenni. **Marton Irénke** tanítónő, Nyárádszereda

● Örömkre szolgált, hogy meglátogathattuk a szerkesztőséget, és láthattuk, hogy kis helyen is lehet nagy dolgokat alkotni. **A szatmárnémeti A. Popp Művészeti Líceum** kisdíákjai és tanítónőik, **Blatniczki Cecília**, **Sárosi Melinda**, **Nichita-Sulyok Julianna** és **Papp-Fejér Olga**

Belényesi olvasóink a szerkesztőségben

● Fényt és színt loptok az életünkbe, megszépítve mindennapjainkat. Boldogok vagyunk, hogy részt vehettünk az országos anyanyelvi versenyen. Csodálatos élményekkel gazdagodtunk, megerősített minket a táj, az emberek s a szép, büszke szavak, melyeket nyelvünkről, hovatartozásunkról hallottunk. **Fándly Enikő**, nagyváradi tanítónő

● Köszönjük a lehetőségeket, melyeket nyitottok kicsi olvasóitoknak. A szülőknek is jó visszajelzés, hogy lapjaitok nekünk szólnak, rólunk beszélnek. Az *Itt születtem* rovatban megjelent leírás nemcsak nekünk volt büszkeség, hanem az egész faluközösségnek. Jólesett viszontlátni a gyerekek kézimunkáját is. **Jenei-Szenner Emőke** **Szende tanítónő**, Magyarpéterlaka

Az Áldás Népeesség Társaság és a Napsugár szerkesztősége pályázatot hirdet I-IV. osztályos közösségeknek

A HARMADIK KIRÁLYFI VAGY KIRÁLYLÁNY címmel.

Minden pályázó osztályközösségtől mesékből, versekből, vallomásokból és bármilyen technikával készült képzőművészeti alkotásokból szerkesztett összeállítást várunk, amelynek témája a testvérek iránti szeretet, a több testvér utáni vágyakozás.

I díj: 1000 euró, II. díj: 500 euró, III. díj: 300 euró.

A díj az egész osztályközösségé, és csak kirándulásra fordítható.

A pályamunkákat az osztály névsorával együtt a Napsugár szerkesztőségébe kérjük eljuttatni **2012. november 15-éig** – kizárólag eredetiben, nem fényképezett, fénymásolt vagy szkennelt formában.

Gyűjtsd a Napsugár-
bélyeget, hogy eljuthass:

NAPSUGÁR

ÓRAREND

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					

• a parajdi lepkeházba

• a marosvásárhelyi
állatkertbe

• a kézdivásárhelyi
múzeumba

• a kolozsvári botanikus kertbe

Érik a szőlő, hajlik a vessző...

Nyakó Melinda tanító néni osztálya a nagyváradi Szent László Gimnáziumban a méhecskét és a gerezd körvonalát rajzolta, a szemeket szalvétagalacsinból ragasztotta, a levelet őszi árnyalatokkal befestett szőlőlevéllel nyomtatta. Úgye szép?

A szabályos szerkesztésen és a színek ellentétének játékan alapszik az őszi kompozíció, amelyet Kiss Dana tanító néni kisdiákjai festettek a szászfürdői P. Major Iskolaközpontban. Próbáljátok ki ti is.

Magyari Dóra, a gyulakuti Varga Éva tanító néni diákja kartonra ragasztotta, csipkebogyóval díszítette, csomóval rögzített ág-keretbe foglalta a levél-pillangót, mellyel megajándékozta szerkesztőségünket.

Károly Veronika csíkménasági tanítványai őszi árnyalatú mozaikkockákat ragasztottak a zöld alap közepére és szegélyére, majd a világosabb négyzetbe sablonnal levelet rajzoltak, kivágták, és az alapra ragasztották úgy, hogy a levélablak körülrajzolja az alap színes felületét.

Ablakon, vázában vagy felfüggesztve levélharangként is szép Dénes Ida tanító néni diákjainak munkája, amelyet a brassói Áprily Lajos Főgimnáziumból küldtek nekünk. A változatos színű, formájú leveleket kartonra ragasztották, félujjnyi keretet hagyva körülvágták, és ágra bogozták.

Őszmanó kincsei. **Bara Jusztina tanító néni** szilágysomlyói nebulói maguk vágták, színezték és fűzték össze a hangulatos őszi ablakdísz.

Háromféle levélből készült **Szakács Anikó tanító néni** székelyszenterzsébeti diákjainak alkotása: a sarkokba sablonnal rajzolt, színes papírból kivágott leveleket ragasztottak, a fehér lapra levélmintát szurkálták, a közepét száraz levéllel díszítették.

Ha a fehér lapot falevélre helyezed, és színes ceruzával satírozod, kirajzolódik rajta a „finom erezet”. Már csak annyi a dolgod, hogy levélformájúra kivágd, és szép összhangban felragaszd a karton alapra – magyarázta **Bálint Tünde tanító néni** osztálya a nagybányai P. Dulfu Iskolából.

Vajon mi a titka ennek a festménynek? Elárulja nekünk **Geréb Harmat tanító néni** osztálya a székeljudvarhelyi Orbán Balázs Iskolából: a váza sablonját az alapra tették, és körülfestették. A levelek sablonját csokor alakban a váza fölé másolták, majd több-kevesebb festéket használva kiszínezték. Végül óvatosan kipingálták a hátteret is.

Irkafirka

Itt van az ősz, eljött végre,
minden gyerek öröme!
Sárga levél hull a fáról,
szél jött el a nagyvilágból.

Nem hallunk mi gólyát, fecskét,
nem látunk sem zöld rétecskét,
csak a szelet halljuk csöndben,
míg a fákon dió csörren.

Alma, körte, dió, szőlő,
jaj, mi mindent adott az ősz!
Falatozhatunk kedvünkre,
és játszhatunk az esőben.

Kis Csenge, Szamosújvár

**Palotás Andrea Emőke,
Jedd**

**Farkas Tímea,
Segesvár**

**Székely-Bányai Eduárd,
Magyarlapád**

Sóhajtások – beküldték Molnár Mária tanítónő szilágycsehi kisdíákjai:

De szeretnék lovagolni,
Egy kis falun áthaladni,
A faluban lovagolni,
De vigyázni, le ne esni.

Móré Dóra

De szeretnék okos lenni,
Tanulással fog is menni,
Sokat-sokat gyakorolok,
Tíz év múlva többet tudok.

Szőke-Nagy Dorottya

De szeretnék sok játékot,
Egy jól menő farmot!
Szeretnék okos lenni,
Rosszat messze űzni!

Zörgő Normen

Nyárra vágyom, megérkezzen,
Napsugár reggel ébresszen,
Hívogat a sok-sok játék,
Szülinapomon ajándék.

Gután Boglárka

Ó, bárcsak felhő lennék,
szelek szárnyán repülnék,
bejárnám a világot,
szétkürtölném a vidámságot.
Vidámságot teremtenék
az egész világra,
minden gyermek örülne,
ha szívébe szeretet szállna.

Kosotán Andrea

Jó lenne, ha csillag lennék,
Mert ha csillag lennék,
Ezer embert látnék.

Sopco Erik

Bacos Alex, Zimándújfalu

E lapszám támogatói:

Vágjátok ki,
és ragasszátok neve-
tek mellé az osztály
közös gyűjtőlapjára.

ÁRPÁD

Szigeti Anna-Mária tanítónő
osztálya küldte a marosvásár-
helyi G. Coșbuc Gimnáziumból:

Kutyát kapni volna jó,
játékosat, szépet,
gazdájával játszdjon
vidáman és szépen.

Fülöp Adrienn

Elmennék mindenhova,
Körbejárnam a világot,
Szép emlékeket hoznék,
Csak ezt nem lehet,
Mert nem vagyok
felőtt és gazdag.

Béres Péter Raymond

Kirándulni volna jó,
Átszelni a nagy felhőket,
S messzire eljutni.
Meglátogatni a rokonságot,
Kik messze laknak tőlünk.
Madrid, te szép főváros,
Nemsokára jövőnk.

Belza Tímea

A sirályok éneke,
a delfinek beszéde
a fülemben zeng.
Sétálni a tengerparton,
ó, ezt szeretem!
Ezt szeretem én a tengeren.

Fekete Anita

Mihály Helén,
Nagyernye

Itt van az ősz, itt van újra,
megérett a piros alma.
Szereti azt Andris,
most az alma oly friss.

Itt a szüret, itt van újra,
megérett a sárga szilva.
Leszedném azt minden áron,
csak ne lenne fent az ágon!
Simó Krisztina, Jobbágytelke

György Balázs,
Csíkmenaság

Ács Ágota, Kolozsvár

Katibogár, hétpöttyös,
gyere hozzám, légy erős.
Szerencsét hozz énreám,
kivirulok ezután.

Megtalállak levélen,
kint a réten, kék égen,
szeretlek én téged ám,
gyere, légy a katicám.

Ferenczi Beáta,
Marosvásárhely

Boldis Petra,
Gyergyó-
szentmiklós

Itt van az ősz, itt van újra,
őszi erdő így dúdolja.
Elment a fecske és a gólya,
jó hosszú vándorútra.
Szelíd nap süt dombra, földre.
Mindig jó lesz így, örökre.

Géczi Áron, Szászrégen

A címlap
Szántó Boglárka,
árpádi olvasónk rajzának
felhasználásával készült

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér.
Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro; www.napsugar.ro. Telefon/fax: 0264/418001.
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-7751

Ára 3,0 lej

SZILÁGYI ÁRON KARDVÍVÁS

22 évesen olimpiai és világbajnok.
13 aranyérmet szerzett
a Világkupán, az U23-as Európá-
az Ifjúsági Világ- és Európá-, a Kadett
Európa- és a Magyar Bajnokságon.
Gyerekek ti is a pástra!

MAJSTOR

MAGYAR SPORTOLÓK A LONDONI OLIMPIÁN